

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/294/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110216562
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6110216562.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zast. MST PARTNERS, s.r.o., Zámocké schody 2/A, Bratislava, proti povinnej: H. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom M. X, N. N., zast. právnu zástupkyňou JUDr. Dagmar Šamudovskou, advokátkou, so sídlom Kynceľová 18, Banská Bystrica, vedenej pod sp. zn.: EX 32/2010 súdnym exekútorom JUDr. Viktorom Šajgalíkom, Exekútorsky úrad Banská Bystrica, so sídlom Kláry Jarunkovej 2, ako nástupcu JUDr. Soni Spišákovej, súdnej exekútorky, o vymoženie pohľadávky oprávneného 11,62 EUR istiny s príslušenstvom a trov exekúcie, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 1Er/1445/2010-136 zo dňa 30.4.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu č. k. 1Er/1445/2010-136 zo dňa 30. apríla 2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii. Exekučným titulom v predmetnom prípade bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/240/2009-7 zo dňa 14.10.2009, ktorý bol vydaný na základe poisťovnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX a všeobecných poisťovných podmienok uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 21.5.2007 (ďalej len poisťovná zmluva). Z odôvodnenia rozhodnutia exekučného súdu vyplynulo, že povinná proti prebiehajúcej exekúcii vzniesla u súdneho exekútora námietky zo dňa 5.10.2010. Povinná vo vznesených námietkach proti exekúcií uviedla, že súd pri vydaní poverenia súdnemu exekútorovi neskúmal, či predložený rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) bol opatrený potvrdením o vykonateľnosti orgánom na to oprávneným. Domnievala sa, že oprávnený súdu nepredložil platnú rozhodcovskú doložku. V námietkach ďalej povinná poukázala na právoplatne uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 11C 91/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/352/2009-682 zo dňa 28.1.2010, v ktorom vystupuje ako účastník konania na strane navrhovateľa (ako navrhovateľ v rade 15) a oprávnený na strane odporcu. Predmetným rozhodnutím okresný súd rozhodol, že odporcovi (oprávnenému) ukladá, aby sa zdržal postupu podľa zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky v časti XV. Všeobecných poisťovných podmienok zo dňa 21.5.2007, v znení ich dodatkov, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Z týchto dôvodov sa obrátila na Okresný súd v Banskej Bystrici s návrhom na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/240/2009 (exekučný titul), ktoré konanie na súde prebieha pod číslom konania 7C/70/2010. K námietkam povinnej sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril oprávnený zo dňa 16.1.2011. Uviedol, že nesúhlasí s domnienkou povinnej o nevykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. V danej veci pôvodne rozhodla vyššia súdna úradníčka, rozhodnutie o zamietnutí námietok a zastavení exekúcie sa podaním odvolania zrušilo (§ 374 ods. 4 posledná veta O.s.p.) vo výroku o námietkach, čo ovplyvnilo aj výrok o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie. V tejto veci potom rozhodoval zákonný sudca, ktorý vyhodnotil v tomto štádiu ako bezpredmetné rozhodovať o podaných námietkach a zastavení exekúcie. Zákonný sudca po preskúmaní veci uznal za efektívnejšie povoliť odklad exekúcie z dôvodu možnosti zastavenia exekúcie, nakoľko zistil, že povinný podal na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 7C/70/2010 žalobu proti žalovanému (oprávnenému) na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je v danom konaní exekučným titulom. Samotné podanie

žaloby podľa exekučného súdu nezakladalo automaticky dôvod na odklad exekúcie, avšak predmet posudzovania civilnej žaloby bol totožný, preto rozhodnutím č. 1Er/1445/2010-99 zo dňa 1.10.2012 povolil odklad exekúcie z dôvodu predpokladu zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku. Krajský súd Banská Bystrica uznesením pod č.k. 1CoE/104/2013-120 zo dňa 23.4.2013 rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica 1Er/1445/2010-99 zo dňa 1.10.2012 zrušil a vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, z dôvodu potreby skúmania prípustnosti predmetnej exekúcie aj bez ohľadu na výsledok iného konania sp. zn. 7C/70/2010.

Okresný súd posúdil poisťnú zmluvu, uzavretú medzi účastníkmi konania ako zmluvu spotrebiteľskú a preto skúmal prijateľnosť rozhodcovskej doložky. V danej veci zistil, že medzi oprávneným a povinnou nebola uzavretá samostatná rozhodcovská zmluva, ktorá by obsahovala dohodu o riešení vzniknutých sporov v rozhodcovskom konaní. Súd ďalej zistil, že text rozhodcovskej doložky je uvedený v závere všeobecných poisťných podmienok, konkrétne v XV. Časti ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nemožno považovať za individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku a bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť spôsobilým exekučným titulom pre vedenie exekúcie. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v XV. Časti Všeobecných poisťných podmienok je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Keďže okresný súd mal za preukázané, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii.

Proti uzneseniu exekučného súdu podal odvolanie oprávnený, žiadal o zmenu rozhodnutia tak, že námietky povinnej sa zamietnu.

Oprávnený namietal, že uznesenie okresného súdu nezodpovedá zákonným požiadavkám odôvodnenosti súdnych rozhodnutí. Arbitrážny rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Podľa § 35 zákona o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok súdu. Poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II ÚS 499/2012 zo dňa 10.7.2013 „posudzovanie platnosti zmluvného dojednanja, ako aj napokon každé súdne rozhodovanie, pozostáva (okrem procesu abstraktného výkladu právnej normy) z dvoch krokov: zistenia skutkového stavu a v jeho rámci takých skutkových okolností, ktoré sú dôvodom aplikácie právnej normy, ktorej následkom môže byť neplatnosť zmluvného dojednanja a subsumpcia, teda či zistené skutkové okolnosti odôvodňujú použitie právnej normy a či obsah tejto právnej normy (v tom význame ako vyložil súd), má za následok neplatnosť zmluvného dojednanja.“ Z 19 bodu smernice 93/13/EHS vyplýva, že jej zámerom je, aby zmluvné podmienky v poisťných zmluvách nepodliehali tejto smernici ak spĺňajú tam vymedzené kritéria. Oprávnený sa v súlade s rozhodnutím ESD vo veci Ratti C-148/78 dovoľáva priameho účinku Smernice 93/13/EHS z hľadiska aplikácie jej 19-teho odstavca na poisťnú zmluvu, ktorá bola uzatvorená s povinnou aj v danom prípade a to pre neúplnú implementáciu Smernice do právneho poriadku SR. Exekučný súd aplikoval na posudzovaný prípad ustanovenie právnych predpisov (§ 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb. a zákon č. 250/2007 Z.z.). V zmysle uvedeného ustanovenia sa však za neprijateľné podmienky považujú ustanovenia, ktoré v rámci dojednanja rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa vyžadujú, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Oprávnený namietal, preklad smernice 93/13/EHS; v prípade spojenia významu českého a anglického znenia, že navidomoči sa nejedná o neprijateľnú podmienku spočívajúcu v tom, aby spory neupravené právnymi ustanoveniami sa neriešili výhradne arbitrážou, ale o to „aby sa spory neriešili výhradne rozhodcovskými súdmi, na ktoré sa nevzťahujú právne predpisy.“ V slovenskom právnom poriadku absentuje právna norma pozitívne vymedzujúca obsah pojmu „individuálne dojednanie podmienky.“ Pozitívne vymedzenie pojmu individuálne dojednanie (EPZP, IURA ed., 2009, str. 122). „Podmienka je individuálne dojednaná ak bola výslovným predmetom rokovania medzi stranami. Tieto rokovania môžu viesť ku zmene alebo vypusteniu podmienky navrhutej druhou stranou. Môže viesť aj k tomu, že podmienka zostane nezmenená.“ V uvedenej veci mala povinná možnosť podmienku prijať, modifikovať a to pred samotným podpisom poisťnej zmluvy či osobitného zmluvného dojednanja o rozhodcovskej doložke alebo ju odmietnuť, a to bez toho, aby bol tým samotný zmluvný vzťah - poistenie - negatívne ovplyvnený. V dôsledku individuálneho dojednanja rozhodcovskej doložky v tomto prípade, nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Pre označenie zmluvného dojednanja za neprimerané je nutné preukázať rozpor s dobrými mravmi, ako i značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach a to vždy ku ťarche spotrebiteľa. Pri neprimeranom dojednaní nepostačí, aby z neho len vyplývala nerovnosť v právach a povinnostiach,

ale aby táto nerovnosť bola značná. Rozhodcovská doložka v časti XV Všeobecných poisťných podmienok bola Osobitným zmluvným dojednaním dohodnutá ako individuálna zmluvná podmienka, a to vylučuje, aby bola považovaná za neprijateľnú, a teda neplatnú podmienku.

Povinná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súhlasí napadnutým rozhodnutím okresného súdu. K odvolaniu priložila rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/438/2012 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/2/2014.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd preskúmal vec v rozsahu danom § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Napadnuté uznesenie exekučného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku; povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Najvyšší súd SR už v Uznesení z 13.10.2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46, zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Exekučný súd vec správne právne posúdil, keď vychádzal pri rozhodovaní z relevantnej skutočnosti, že daný zmluvný vzťah medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným) je nutné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah. Uvedené nerozporoval ani oprávnený.

Rozhodcovská doložka je zmluvnou podmienkou, u ktorej je význam posudzovania kritérií, či sa jedná o neprijateľnú podmienku zvýraznený tým, že na jej základe sa deleguje právomoc prejednať spor súkromnou osobou. Spotrebiteľ sa vzdáva ústavného práva na prejednanie jeho veci pred štátnym súdom. Preto je dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne chcel a uzavrel rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej došlo k delegovaniu právomoci na prejednanie sporu súkromnou osobou. Vzhľadom na obsah rozhodcovskej doložky, ktorý bol vopred pripravený dodávateľom, len ťažko možno predpokladať, že spotrebiteľ si bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodcovská doložka bola súčasťou všeobecných poisťných podmienok (úplné znenie k 1.1.2009) v bode XV. časť - rozhodcovské konanie, pričom táto nebola samostatne podpísaná, ani všeobecné poisťné podmienky. Oprávnený zároveň predložil aj žiadosť povinnej o zníženie poisťného k poisťnej zmluve zo dňa 10.7.2007 ktorá bola uzatvorená na jednej strane listu súčasťou zníženia poisťného bol aj text „súhlasím, aby za všetky nároky z tejto žiadosti ako aj všetky sporné nároky z poisťovania, ak nejaké vzniknú, vysporiadali pred špeciálnym súdom postupom podľa časti XV. všeobecných poisťných podmienok Prvej česko - slovenskej poisťovni Rapid, a.s. zo dňa 21.5.2008. Tento súhlas je rozhodcovskou doložkou v zmysle bodu 2. Osobitných dojednaní. Poistník je oprávnený najneskôr v lehote 10 dní od zaslania tejto žiadosti aj bez udania dôvodu jednostranne odstúpiť od časti XV. všeobecných poisťných podmienok z 21.5.2007 a bodu 2. Osobitných dojednaní 1/2007 bez toho, aby bol odstúpením dotknutých zvyšok poisťného vzťahu.“ Preskúmaním vyššie uvedenej listiny krajský súd dospel k záveru, že rozhodcovskú doložku uvedenú v listine nazvanej žiadosť o zníženie poisťného k poisťnej zmluve, nemožno považovať za legálnu, pretože je zjavné, že povinná chcela uzavrieť žiadosť o zníženie poisťného k poisťnej zmluve,

rozhodcovská doložka v porovnaní s ostatným textom pritom bola v uvedenej listine napísaná malými ťažšie čitateľnými písmenami. Z uvedenej listiny je možné preukázať len fakt, že povinná chcela uzavrieť žiadosť o zníženie poistného k poistnej zmluve. Rozhodcovská doložka pritom bola predtlačená. V uvedenej veci nemožno brať ani za prijateľnú možnosť odstúpenia, ak je pochybnosť o súhlase povinnej uzavrieť samotnú rozhodcovskú doložku, pričom v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Znenie rozhodcovskej doložky nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Rozhodcovská doložka je neprijateľná, nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a je dodávateľom pripravená ako súčasť vopred pripravenej zmluvy, ktorého predmetom je primárne dohoda strán na poskytnutí úveru, resp. v predmetnom prípade žiadosť o zníženie poisteného zmluve a nie dojednanie rozhodcovskej zmluvy (doložky). Zmluvná podmienka núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať svojich práv pred rozhodcovským súdom, pokiaľ neodmietne dodávateľom pripravený návrh rozhodcovskej zmluvy (doložky).

Predmetná vec je zjavne sofistikovanou právnou konštrukciou, ktorou oprávnený vyvoláva zdanlivo dojem, že si arbitráž vymienil spotrebiteľ. Zo spisu pritom vyplýva, že povinná sama napáda prijateľnosť rozhodcovskej doložky v inom konaní. Rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch je zásadná vec a arbitráž je typická pre podnikateľské prostredie, v ktorom sa podnikatelia rozhodnú uprednostniť arbitráž oproti všeobecnému súdu. V spotrebiteľských vzťahoch (obdobne pracovné veci) je však evidentná nadvláda dodávateľa a spotrebiteľ je tak čo do informovanosti, ako aj čo do vyjednávacej pozície v nevýhodnejšom postavení.

Vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí je opodstatnené v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku (Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

Na základe uvedeného nemožno rozhodcovskú doložku a následné vydanie rozhodcovského rozsudku považovať za prijateľné. Zároveň ani miesto konania zďaleka nespĺňa požiadavku predvídateľnosti a dostupnosti (rozhodcovský súd na druhom konci republiky, porovnaj rozsudok Súdneho dvora v spojených prípadoch C-240/98 - C-244/98 Oceano Grupo Editorial SA, Rocio Murciano Quintero (C-240/98) v Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades (C- 241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98) a o poučení spotrebiteľa o rozdiel medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky.

Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

Okresný súd zjavne v uvedenej veci prehliadol rozhodcovskú doložku, ktorá bola spísaná na samostatnom liste, resp. ktorá bola uvedená na žiadosti o zníženie poistného, avšak nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, by neznamenal zmenu napadnutého rozhodnutia s ohľadom na výrok rozhodnutia okresného súdu 1Er/1445/2010-136 zo dňa 30.4.2014, preto odvolací súd určil rozhodnutie okresného súdu za správne s ohľadom na povahu veci a vyššie uvedené argumenty.

Krajský súd v tejto veci rozhodoval s ohľadom na všeobecnú prax súdov v obdobných veciach. Zároveň poukazuje na uznesenie I. ÚS 14/2014 - 35 zo dňa 22.1.2014 o odmietnutí ústavnej sťažnosti Rapid life životná poisťovňa (oprávnený/sťažovateľka) „Pokiaľ sa sťažovateľka (v doplnení sťažnosti z 3. septembra 2013) dovoľáva aplikovania nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10. júla 2013 na jej aktuálne posudzovanú sťažnosť (bod 1), ústavný súd poznamenáva, že predmetnou problematikou sa zaoberal ústavný súd tiež vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 38/2013, kde v náleze z 24. októbra 2013 vyslovil právny názor, ktorý sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na aktuálne posudzovanú vec: „K podobnému názoru... (t. j. nevysloveniu porušenia označených práv, resp. odmietnutiu sťažnosti, pozn.)

ústavný súd dospel aj v konaní o iných obdobných sťažnostiach (I. ÚS 359/2012, I. ÚS 332/2012, m. m IV. ÚS 461/2012, II. ÚS 160/2013, III. ÚS 264/2012, III. ÚS 595/2012, III. ÚS 433/2013 resp. III. ÚS 455/2013) a na uvedenom názore konajúceho senátu I. ÚS nemení nič ani skutočnosť, že senát II. ÚS rozhodol 10. júla 2013 vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 inak/opačne, resp. že v niektorých iných prípadoch návrhy sťažovateľky boli prijaté na ďalšie konanie. Totiž senát II. ÚS v tomto opačnom rozhodnutí, ktorým vyhovel sťažovateľke - okrem toho, že ešte krátko predtým 28. februára 2013 vo veci sp. zn. II. ÚS 160/2013 (išlo dokonca o spojené štyri sťažnosti) sťažnosť sťažovateľky v obdobnej veci odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť - rozhodol bez toho, aby zdôvodnil potrebu zmeny doterajšej konštantnej judikatúry (napr. I. ÚS 359/2012, I. ÚS 332/2012, m. m IV. ÚS 461/2012, II. ÚS 160/2013, III. ÚS 264/2012, III. ÚS 595/2012, III. ÚS 433/2013, III. ÚS 455/2013) a predmetnú vec ani nepredložil podľa § 6 zákona o ústavnom súde plénu ústavného súdu pre účely zjednotenia právnych názorov senátov (k odchylnému právnemu názoru dochádza aj v súvislosti s procesnými rozhodnutiami o odmietnutí sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti, keďže ide o kvázimeritórne rozhodnutia, pozn.). Preto toto opačné rozhodnutie senátu II. ÚS možno bez ďalšieho považovať za ojedinelé a vybočujúce z inak konštantnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu. Pri rozhodovaní (nielen) ústavného súdu je potrebné mať na zreteli predovšetkým záujem o stabilitu súdnych rozhodnutí. Judikatórne zmeny by sa mali - skôr výnimočne - diať na pozadí zmeny právnej úpravy alebo zmeny spoločenských pomerov, a aj to zákonom predvídaným spôsobom (§ 6 zákona o ústavnom súde). Pokiaľ takáto zmena nie je náležite odôvodnená a/alebo neprešla požadovanou zákonnou procedúrou, možno ju považovať za akt jurisdikčnej svojvôle.“

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie exekučného súdu, ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.